

Plv. ambassadeur te Washington (De Beus) aan minister van Buitenlandse Zaken (Stikker), 1 maart 1952

Naar aanleiding van de belangwekkende beschouwingen in Lamping 393 is het wellicht nuttig een beeld te geven van de huidige positie van Cochran, zoals deze zich hier voordoet. Ook van hieruit gezien is het onjuist, dat Cochran's politiek niet gedekt zou worden door het State-Department. Zijn positie ten departemente is vrijwel onaantastbaar door

- A. zijn prestige als 'de man, die de Indonesische kwestie heeft opgelost';
- B. zijn lange dienst als inspecteur van de buitenlandse dienst, waardoor hij bekend is met de antecedenten en zwakheden van velen;
- C. de grote persoonlijke bewondering van ambtenaren in de ZO-Azië-afdeling, die allen jonger zijn.

Teneinde het belang van laatstgenoemde factor te begrijpen, moet men zich realiseren, dat, sinds 'de Indonesische kwestie' hier als afgedaan werd beschouwd, Indonesië weinig belangstelling meer geniet op top-niveaux, die zich wijden aan acuter problemen als Korea, Indo-China, Iran, etc.

... Dit is nog veel sterker geworden sinds de benoeming van het team Allison - Johnson tot assistant-secretary en deputy, die beiden zeer geverseerd zijn in de Japanse en Koreaanse zaken, doch zich onwennig voelden ten aanzien van ZO-Azië, waardoor nog meer wordt overgelaten aan de desbetreffende afdeling, en Cochran nog sterker is komen te staan.

Door de jongste gebeurtenissen is deze positie niet verzwakt: zelfs functionarissen, die het niet altijd met Cochran eens zijn, delen volkomen zijn afdeling, dat levering van politie-materieel aan Indonesië onder de vigerende wetgeving niet had kunnen doorgaan zonder een overeenkomst sub 511A. Door mislukte MSA-poging hem te wippen zal het State-Department hem eerder nog sterker de hand boven het hoofd houden.

Ofschoon dus Cochran in het algemeen wel gebonden is aan en gedekt wordt door de politiek van het State-Department, heeft hij voldoende speelruimte om of herziening van instructies te bereiken (als ten aanzien van MSA-overeenkomst), of persoonlijke meningen aan officiële instructies toe te voegen (als ten aanzien van Nieuw-Guinea). Ten aanzien van Nieuw-Guinea betekent dit, dat Cochran en de ZO-Aziëafdeling gebonden zijn aan toezeggingen op het hoogste niveau, aan Nederland, het United Kingdom en Australië gedaan om de zaak op ijs te helpen houden, maar niettemin in hun hart liever de Nieuw-Guineezaak op de een of andere wijze uit de wereld zouden hebben en daartoe wellicht van bovengenoemde speelruimte gebruik zullen proberen te maken, waar, ten aanzien van dit onderwerp, nog als derde mogelijkheid bij komt, dat men zich op het State-Department blijkbaar wel neutraal acht ten aanzien van het fond, doch dat dit niet belet, dat men suggesties doet ten aanzien van de methode van oplossing.

Inderdaad hoort men op het State-Department somtijds de vraag stellen, waarom Indonesië eigenlijk de economische hulp moet krijgen, doch dit zijn uitzonderingen; de algemene tendens blijft, dat de nationalistische landen, die niet communist zijn, maar laten doorschemeren, dat ze het wel eens kunnen worden, de lieveling blijven van de buitenlandse politiek van de Verenigde Staten. Ook ten aanzien van Indonesië is de reactie niet: 'graag of niet', maar veeleer de neiging, welke tot uiting komt in het hoofdartikel van de New York Times van 27 Februari (vide Lamping 394), om de voorwaarden van de Verenigde Staten, die thans door tien landen zijn verworpen, te verzachten.

De sterke positie van deze landen wordt het best getypeerd door de hier verschenen headline: 'Iran consents to accept financial aid after VS promises to remove all conditions'.